

IOACHIMI
TYDICHII BERLINENSIS, POETAE,
EXTEMPORANEORVM CARMINVM LIBRI
duo, quorum prior Ecclesiasticorum, posterior verò
Ciuium quorundam clarorum, & incolarum
ANTVERPIENSIVM, complecti-
tur Encomia, æternæ posteritati & im-
mortali memoriæ consecrata.

*Adiecimus & huic labori adornatam quandam celeberrimi
regijque Emporij Antuerpiani descriptionem, carmine
subitaneo, cum nonnullis alijs lectu iucundis,
acceleratam, ab eodem Poëta.*

ANTVERPIÆ.
Excudebat Ioannes VVitbagius
M. D. LXXIII.

IN FASCICVLVM EXTEMPORANEORVM
CARMINVM, EXIMII POETAE, IOACHIMI
Tydichij, Berlinensis, artium & Philo-
sophiæ Magistri, carmen Christopho-
ri Palenij, Lusitani.

ROMA suis quondam florebat clara Pœtis,
MANTVA fatidicos & dabat alma Duces.
Iam primas GERMANA tenet, sine iudice, tellus,
Vatibus & doctis sola beata niter.
Sine petas Nasōis opes, doctiq; Maronis
Flumina, siue iocos, magnæ Tibulle, raos.
GERMANOS, inquire focos, diuinag, cernes
Numina, Laurigeris insinuat a Viris.
Quos inter teneri sub flore TYDICHIVS anni,
MARCHIACI fulget lux IOACHIMVS agri.
Carmina Pelignis qui versibus amula cantat,
Natus ad Aōnij numina blanda chori.
Dum celevi fundit cultos ex tempore versus,
Quos ego vel longi temporis esse putem.
Digna tamen grauitas, & culta gratia vocis,
Magna sonaturi candor & oris adest.
Felices igitur, tanti quos Musa Pœta
Ornat, & aeterna nobilitate beat.
Scilicet aurata pereunt diademata gemma,
Gloria, quam tribuet Musa, perennis erit.

UNIVERSITATIS

Excusavit Ioannes Wittenbergensis

M.D.C.LXXIII.

REVERENDISSIMO IN
 CHRISTO PATRI, EMINENTISSIMO
 ET CLARISSIMO DOMINO, D. FRAN-
 CISCO SONNIO, EPISCOPO ANTVERPIA-
 no, Sacrosanctæ Theologiæ Doctore, & Mecanati
 suo ornatissimo. &c.
 S. D. P.

Vo es animi candore, morumque comitate, bo-
 ni consulas oportet, Antistes eminentissime,
 quod fasciculum nostrum, incultis connexum
 versiculis, tibi inscio & tale nihil suspicanti in-
 scribere non formidauerim. Adeo enim me
 huius consilij inceptique non pudet poenitet-
 que, vt rectissime mihi fecisse videar, qui te in salutato in-
 consultoq; hoc egerim, ne pro tua (qua omnes nostri exulcerati
 sæculi vincis Antistites) modestia & dexteritate forsan prohi-
 beres, quod in pietatis commendationem, & in virtutis tuæ
 diuulgationem construi comperisses. Ita enim omnium solide
 doctorum piorumq; Virorum se habent ingenia, vt penitus ab
 Encomijs abhorreant, fugiantque, & cum laudanda plæraque
 faciant, laudari tamen se æquanimiter non ferant. Et certè,
 hoc quod impudentiæ & liberioris audaciæ in hoc inscriptio-
 nis genere arripuerim, vix aggredi ausus fuisset, nisi de tua
 singulari humanitate, & liberali modestia, cõmunis clarorum
 Virorum fama plurimum apud me fidei, & authoritatis conci-
 liasset. Cui enim rectius præsentis opusculi tutelâ & patroci-
 nium attribuissem, quam tibi, Ecclesiastico Antistiti apprimè
 erudito & solerti, qui præter eximias atq; adeo generosas na-
 turæ tuæ dotes, zelo diuini honoris, moribus inculpatis, præ-
 stanti facundia & eruditione, celebrique pietate conspicuus
 & egregiè illustris plurimum commendaris? Laudabunt
 alij alia, eademque insignia Dei dona cumulatim in te effusa

venerentur, ament & suspiciant: ego perpetuū illud & amabile studium bene de omnibus merendi, nocendique nemini, filendo præterire non possum: Non solum enim tua solerti indigentibus opera affabilem, mitem, & placabilem temet exhibes, sed etiam tua pro virili & singulari animi mansuetudine quoscunque afflictos & egenos (qui te ceu numen venerantur & magnificiunt) iuuare contendis, & largiter prouehere elaboras. Quinetiam bonarum literarum professiones & disciplinas mira facilitate & promptitudine complecteris, tuamque opem, præsidium & defensionem in omnes, qui conantur aliquid egregium, munificenter declaras: Hinc mentem nostram subiit, vt tibi Ecclesiastico Præsuli, omnibus virtutum generibus ornatissimo, tanquam Deo tutelari, subiectos labores inscriberem, tuoque nomini dicarem. Accipe igitur, Antistes vigilantissime, quidquid id est, tuo inscriptum nomini, & pietati tuæ, tanquam æternum tuæ erga doctos munificentie indicium, præsens opusculum dedicari patiare. Nouum enim illud scribendi genus non est, sed & antiquorum scriptores solebant (vt omnibus perspectum est) ad novos partus novos Patronos eligere, quorum auspicio ipsis libris quoddam robur atque autoritas accederet. Sed dices, parua sunt que parturijsti, nec patrociniij nostri merentur auxilia. Parua sunt equi dæ, fateor, tantoque vix Præsule digna: sed memineris, agricolas Dijs lacte supplicare, & non habentes thura, mola falsa litare solitos, eosque non minus superis, quam qui opibus affluentes, opima cumulatiim apportarunt honoraria, placuisse. Porro rusticorum exemplum hinc imitari libuit, qui cum essent immolaturi bouem Herculi, isque rupto fune aufugisset, nec esset, quod sacrificaretur, pomo arrepto, additisque quatuor stipulis pedum vice, alijsque duabus cornuum vice, bouem vt cunq; sunt imitati, idque ridiculum simulachrum pro victima sacrificarunt. Horum tamen stultitiam adeo Herculem non offendit, vt Pomarius appellari voluerit. Sic ego cum nil habeam

DEDICATORIA.

tuo numine dignum, hoc te poto muneror, quod si tu placide humaniterq; sumes, felicius mecum actum iri confido, quam si trecentos Hercules demeream. DEVS æternus Pater Seruatoris nostri, natiq; infantuli IESV CHRISTI, T. Patern. diu nobis incolumem conseruet, corporisq; & animæ viribus confirmet, augeatq;, qui felix istius noui ingredientis anni auspiciu, feliciorem progressum, & felicissimū exitum T. Reuerendæ Amplitudini, & omnibus in Christo fidelibus clementer largiatur, donet, & propitius contribuat. Ex inclyta Antuerpia, ipsis Calendis Ianuarij, Anno M. D. LXXIII.

Reuerendiss. Amplitudini T.
deditissimus.

M. Ioachimus Tydichius,
Berlinensis, Poëta.

IOACHIMI TYDICHII, BERLINENSIS

Extemporaneorum Carminum

LIBER PRIMVS.

REVERENDISSIMO ET CLARISSIMO

MO PATRI, D. D. FRANCISCO SONNIO,

Episcopo Antuerpiano ornatissimo, sacrarumque
literarum Doctori egregio positum *αποστολῶν*, cui

ius hic sensus ex literis initialibus colligitur:

FRANCISCVS SONNIVS, EPISCO

PVS ANTVERPIENSIS, THEO

LOGIAE DOCTOR. SINE

ONERE NIHIL.

*M. Joachimus Tydichius
Berlinensis Poeta.*

Fortia dum reliqui depingunt praelia vates,
Regalesque canunt, bellica signa, tubas.
Aut dum lasciuos Veneris pars cantat amores,
Numina sollicitans vana, Deosque vagos.
Conscius ipse mihi, suspiria tristia duco,
Ingeminansque meos desleo saepe dies.
Stulta quibus Paphiae merui commercia Divae,
Casibus immersus, saepe Cupido, tuis.
Vel, quibus ingenij dispendia plurima feci,
Sordibus adscitus, Bacche nociue, tuis.
Sed quia me Virtus aliò nunc ducit euntem,
Optima commonstrans, & fugienda docens.
Nunc igitur furtiva Venus, lascive Cupido,

Numi.

- N**umine tuq; tuo, Bacche iocose, vale.
In melius transire iuuat, fructumq; perennem
 V iribus ingenij conciliare mei.
Scilicet ad gelidi fugientia littora Schaldis,
 E ximia rutilans Vir pietate sedet.
Pontificis titulo, mitraque biuertice fulgens,
 I gneus vt rutilo Sol micat ipse polo.
SONNIUS à magno ducens primordia Phæbo,
 C um quo coniunctum nomen & omen habet.
Outinam liceat, virtus ceu digna meretur,
 P rasulis & tanti dicere facta senis.
Velle tamen laus est, licet ipsa potentia desit,
 S itque satis, vires exhibuisse suas.
Asummis clarum traxisse parentibus ortum,
 N on leue terreni munus honoris habet.
Turpe tamen, patrium genus obscurare, putatur,
 V irtutemque pudet non habuisse Ducem.
Ergò decus meritò preciosius illud habetur,
 R uris ab inculto stemma tulisse sinu.
Principibusque viris æqui virtute parari,
 I n vitijs summum quàm celebrare genus.
Et veluti proles aquilæ generosa ferocis,
 N on stupet ad radios, Phæbe cornu sce, tuos.
SONNIUS haud aliter PRAESVL, patre natus agresti
 I S te Sacer, summum cœpit ad astra gradum.
Transeat ergo gradus Clio facunda per omnes,
 H auriat & tanti facta statumque Viri.

IOACHIMI TYDICHII

Eius ab auxilio pugnans ECCLESIA pendet,
 O bmet, & tanto sub patre castra locat.
Legitimumque Ducem vocitat, qui strenuus aram,
 O cia non equidem desidiosa, colat.
Grataque dispersis ouibus qui pabula monstret,
 I nyciens pavidio pharmaca sana gregi.
AEternaque docens quae semita vera salutis
 D irigat errantes, ad sacra prata, greges.
O nimium felix ANTVERPIA, terque beata,
 Cuius habent tantum templa corusca Ducem.
Tristia vicino num praelia cernis in agro?
 O mnia crudeli nunquid ab hoste flagrant?
Res tua nunc agitur, paries quia proximus ardet,
 * S orpserat a falsis qui leue dogma viris.
Iste sed integram caelesti voce salutem
 N unciat, & veras discit inire vias.
Ergo tuum, quacunq; potes vel parte vel arte,
 O mnibus huncque modis, conciliato Ducem.
Nam si Doctorem male grata perosa fidelem,
 E xcipies falsos, dogmata vana, Deos.
Robore quam subito capies priuata ruinam,
 E sque per hostiles dilanianda manus.
Nunc superest, FRANCISCE, senex doctissime, SONNI,
 I nter honoratos gloria prima viros.
Herculeos patiens discas ut adire labores,
 I niunctumque tibi contolerare iugum.
Leniter extremis ut laus tua nota sub astris,
 Fulgeat, & fama non pereunte micet.

LIBER PRIMVS.

AD INSIGNIA EPISCOPALIA, REVE-

RENDISSIMI PATRIS ET DOMINI, D.

FRANCISCI SONNII, EPISCOPI ANT-

uerpiensis *ἀντιποσιχου*, cui hic sensus:

SONNIUS VIVAT ET VALEAT SONNIUS.

SONNIUS *Antistes, facundo SONNIUS ore,*

Omnigena Præsul dexteritate nitens.

Non gerit absurdo hæc depicta insignia casu,

Numen enim tacitum, si mediteris, habent.

B

Inspice

IOACHIMI TYDICHII.

- I** nspice formoso rutilantem lumine solem,
V t melius nigro fulgeat ille sinu.
- S** cilicet ut nigras aurata luce tenebras
V incit, & illustri reddit ab ore diem.
- I** nueclasque vago pluvias fugat aureus orbi,
V ernanti que novum suscitatur igne solum.
- A** rdua sic dulci resonans mysteria sensu,
T incta venenato dogmate corda lenat.
- E** xcussis que fide tenebris operante salutem,
T utaque, sub CHRISTO vindice, regna struit.
- V** isne cruces ternas niveo que colore nitentes,
A rea quos nigro suscipit ampla sinu?
- L** audatos mores referunt, vitamque pudicam,
E t niveum pure religionis opus.
- A** dde tamen niveas mansueti pectoris artes,
T urpe quibus facinus, sævius angue, fugit.
- S** ONNIVS ergo Dei Præsul fidusque minister,
O ptima commonstrans pascua, letus agat.
- N** estoreosque senex traducat molliter annos,
N omen at æternum, post pia busta, gerat.
- I** V nctus ut insigni super aurea sydera soli,
S ONNIVS imperium cum Iove dulce gerat.

REVE:

REVERENDO IN CHRISTO PATRI,
 Virtute & vitæ integritate eminentissimo Domino, D.
 GVILHELMO GRAVIO, insignis monasterij Diui Mi-
 chaëlis, ordinis Præmostratenfis, intra Antuerpiam,
 Abbati optimo, ἀριστοτατον, cuius hic sensus ex
 literis initialibus cognoscitur, GVILHEL-
 MVS GRAVIVS DIVI MICHAË-
 LIS ABBAS VIVAT.

Gloria te merito florens, clarissime GRAVI,
 Virtutum celebri conditione beat.
 Inter honoratos tibi quæ non infima fratres,
 Laudis ut emeruit gratia, sceptrum dedit.
 Horrida namque fugis mundanæ retia vitæ,
 Et studium veræ simplicitatis amas.
 Unaque nocturnos seu pallida proferat ignes,
 Maximus aut toto luceat orbe dies.
 Vocibus assiduis, precibusque gementibus asper,
 Sollicitas summum, spe penetrante, DEVM.
 Grataque pauperibus præbes alimenta benignus,
 Ritè tuum si quis poscit egenus opem.
 Adde quòd imperium prudenti lance ministros,
 Viribus et summis tradita sceptrum geras.
 Ipsa etenim rerum experientia, docta magistra,
 Versibus excoluit, te vigilemque dedit.
 Dicitur ergò quater, tantum quæ nacta Magistrum,

- I** ngenue felix, terque beata domus.
Vix etenim quisquam melius, (nisi gloria fallas)
I mperium potuit qui retinere, fuit.
Magna quod assequitur Pietas, duroque labori
I uncta fides, tanti dona beata viri.
Cuius corda carent fucō, mens conscia recti,
Hausta sub insigni relligione, nitet.
Ac veluti Comitem virtus generosa potentem
Erigit, & summum donat habere locum.
Lucida sic Pietas, virtuti iuncta sorori,
Ista tuæ fidei scepra gradumque dedit.
Sic igitur pergas, ut cum transacta laboris
Area, perpetuo laudis honore mices.
Blanda, vicens equidem Virtus, per munera vatam,
Bellica disperdat res licet omne, manet.
At tibi iucundæ superi dent stamina Vita,
Sublimemque vehant te super astra senem.
Vtq; Sybillinos traducas molliter annos,
Ipse tuos foueat, qui regit astra, dies.
Vivat at interea, memorabile semper in ævo,
Atritum nullo nomen ab hoste tuum.

REVE-

REVERENDO, VIRTUTE, LEGVM
 sacrarum cognitione, grauitate & pietate clarissimo
 VIRO, D. RVDGERO A TAXIS, Iuris V. Doctori, Lo-
 uaniensis Præposito, Antuerpianæq; Ecclesiarum Decano
 et Officiali magnifico, *u* *o* *s* *i* *x* *c* *v*, cuius sensus ex
 literis initialibus colligitur, RVDIGERVS
 A TAXIS, IVRIVM DOCTOR,
 OFFICIALIS ET DECANVS.

Riuulus vt largis præceps dilabitur vndis,
 Vnit & immensas sæpè tenellus aquas.
Diuite sic nobis Virtus tua candida cornu
 Imminet, & cumulum nobilitatis habet.
Grata sed eloquij desit quia copia nostri,
 Error, nec inceptas audeo ferre vias.
Robore te primùm solido stirps ornat auita,
 Vnica maternæ lux, RVDIGERE, domus.
Sublimemq; tibi patrio de sanguine laudem
 Ad dit, vt illustri conspiciare loco.
Tuta tamen magis est Virtus, quæ fulgida nomen,
 AX e velut medio vexit ad astra, tuum.
Intima quæ varijs Virtus regionibus ampla
 Splendet, vt ornatu lucida gemma suo.
Idq; docet grauium præstans censura Virorum,
 Vorticibus fasces qui tribuere tuis.
RECTOR vt in celebri gereres data sceptræ Lyceo,
 I tala quod STVDII fertur amica PARENS.
 Vt taceam quantis moderator CAROLVS orbis

- M aximus, ornarit teq; tuosque bonis.
 D igna serenato præbens sacraria vultu,
 O mnigena motus dexteritate tui.
 C ausa tamen tanti fuit impulsiva favoris,
 T uta per hostiles, gloria docta, Viros.
 O cia namque puer iuuenili flore perosus,
 R itè Meduseas es veneratus opes.
 O xbis ob id varios perlustrans impiger agros,
 F ertile iudicium nactus es ipse tuum.
 F amosasque petens studio non deside terras,
 I ngenium vires cepit habere suas.
 C reuit & authoritas, prudensque in pectore virtus,
 I psaque maiestas & probitatis amor.
 A st ego quid memoro toti notissima cælo?
 Luget adhuc tantum terra BONONA virum.
 I nq; dies repetit, tantum quo nacta Magistrum
 S ceptra regi videat tam benè culta scholæ.
 E t non immeritò: sparsis quia mæsta capillis,
 T urbine ceu rapido dilaniata ruit.
 D um PIETAS Latio DOCTOREM cedere regno,
 E t patrio iussit dicere iura solo.
 C uius bonos omni mansurus tempore viuat,
 A eternumq; gerat, post pia busta, decus.
 N ostraque posteritas, sero ventura sub ævo,
 V t decet, hunc recti diligit vsq; Ducem.
 S umma DECANATVS, memorans, qui sceptrâ gerebat
 I nchyus à TAXIS, quem veneremur, erit.

LIBER PRIMVS.

REVERENDO SENI, LIBERALITA-
te, pietate & Virtute clarissimo Viro, D. PETRO A DAELE,
Decano Alostensi, & Canonico Antuerpiano &c. Do-
ctorum Mecænati munificentissimo, ἀποστόχον,
cuius hic sensus ex literis initialibus colligitur,

PETRVS A DAELE DECANVS
ALOSTENSIS SENEX,
VIVAT.

PETRE senex, magni non infima gloria Phæbi,
E gregium generis lumen honorque tui.
Te quoties tremulum senio contemplor inertī
Rorantes vitæ persoluisse dies.
Vita mihi toties fugitiua videtur vt vmbra,
S pargere nodosis nil nisi damna malis.
Aegra senescentis nam cū venit hora diei,
D ebile prorumpit si que laboris onus.
Anxia succedunt varijs suspiria morbis,
E t lachrymæ nostras concomitantur opes.
Languor at infestum sequitur cum funere corpus,
E xcubiasque graues mors gerit ante pedes.
Dextera sic morbos, & habet sic leua dolores,
E xitus hinc igitur nil nisi damna trahit.
Cautus ob id fugiens mundani carceris vmbas,
A ppetis aternas, PETRE, salutis opes.
Nodosas dum spernis opes, dum gaudia mundi

Vincis,

IOACHIMI TYDICHII

- V** incis, & immotatendis ad astra via.
S cilicet insignes tibi cum fors candida Gazas
 A uixerit, ut possis ditior esse Myda.
L ataque multiplici niteat tua messis in auro,
 (Organa quod magni sepe dat ampla mali.)
S tulta tamen cupidique Myde, Cræsi que superbi
 T ela fugis, sanctis perniciofa uiris.
E t quod fulgidulo condit tua cista metallo,
 N uncupat Aonijs id tua cura choris.
S tructa LOVANIACAE velut ampla theatra inuentæ
 I psa docent, loculis clarificata tuis.
S umptibus illa tuis fundo constructa sub imo,
 S plendida PETREIA nomina VALLE gerunt.
E lysium sic ergo nemus, vallisque beatæ
 N umina te foueant, post pia busta, senem.
EX eat interea rutilis laus nota sub astris,
 V iuat & immenso nomen in orbe tuum.
I ngenuo renouas & dum sacraria sumptu,
 V ALLE sub æterna sit tibi sancta quies.
A urea perpetuæ capias & gaudia pacis,
 T erra suum condet quando lutosa SENEM.

VENE.

REVERENDO PATRI, PIETATE,
 Virtute & mansuetudine clarissimo Viro, D. IACOBO
 VELTACKERO, celebris monasterij THONGERLOANI
 in campestri Brabantia, ordinis Præmonstratensis,
 ABBATI integerrimo, vnico Doctorum
 Mecænati, honorarium Poëticum
 & immortale.

D Vulce Brabantinae decus & non infima terræ
 Gloria, Pierij gemma, IACOBE, chori.
 Fama per immensum (memini) memorabilis orbem
 Naturæ spargit plurima dona tuæ.
 Tæque probat niueum niuæ Pietatis alumnum,
 Magnificis iungi nomine posse viris.
 Sed si fortè tuis præconia laudibus addam,
 Propositum poterit sine carere meum.
 Nam tua te PIETAS, doctæque scientia mentis
 Euehit, illustri constituitq; loco.
 Non leuis ambitio, non impius ardor habendi,
 Nec tua ventosus pectora fastus agit.
 Candida sed virtus, Pietas & candida mores
 Euehit, & niuea cum probitate, tuos.
 Nec tibi diuitias & auarus congeris aurum,
 Largus habes promptas ad pia dona manus.
 Et velut excelsi manans è vertice montis,
 Præbet inexhaustam vena perennis aquam,

IOACHIMI TYDICHII

Sic largiris opes, & in illos munera confers,

A quibus eterna nomina laudis habes.

Ergò viue diu, siquidem tu viuere dignus,

Teq̄ legat oriens, occiduusque dies.

REVERENDO IN CHRISTO PATRI,
clarissimo ac integerrimo Domino, D. AEGIDIO, Abba-
ti Euerboiano candidissimo, & Mecænati suo.

CAndide NORBERTI Præses & gloria sancti,

AEGIDI fidei portus & aura sacræ.

Tu decus es terræ, gemini tu gloria cæli,

Tu nitidum patriæ lumen honosque tuæ.

Te pietas, te sancta fides, te candida Virtus

Euebit, & rutili iungit ad astra poli.

Te pietas veneranda colit, quia strenuus aram,

Verbaq̄; hinceræ relligionis amas.

Te diuina fides, totis quia uiribus ornas,

Luceat vt veri gloria vera Dei.

Candida te virtus, largis quia sumptibus artes,

Castraque Pieridum relligiosa foues.

Sic Pietas, sic sancta fides, sic candida virtus

Te beat, & celebri ditat honore Patrem.

Viue igitur longos, AEGIDI clare, per annos,

Viuat & aeterno nomen in orbe tuum.

REVE.

REVERENDO IN CHRISTO PATRI,
 prudentia, vitæ & morum integritate eminentissimo
 Domino, D. IOANNI HANTERO, Abbati Vlierba-
 census monasterij clarissimo, & Mecenati suo.

*S*plendide Mecenas, HANTERE, grauisſime Praeſul,
 Clara Brabantini gemma decusque ſoli.

*D*exteritas animi, candor, laudataque virtus,
 Vt magnis, faciunt, annumerere viris.

*D*EXTERITAS, quæ ſola tuos, haud noxia, mores
 Format, et eſt vitæ docta magiſtra tuæ.

*C*andor, vt inſignes inter pietatis alumnos,
 Manſueto ſtudio corda polita geras.

*A*t Virtus, quia praua fugis commercia Vitæ,
 Strenuus & iuſto quæ faciendâ, facis.

*V*t taceam, quàm magna tuæ ſolertia vitæ
 Inſit, vt æternus conficiatur honos.

*V*t taceam, miſeris quàm ſis propenſus egenis,
 Pauperibus largam dum pius addis opem.

*V*t taceam, teneras foneas quàm ſedulus artes,
 Dum nemus Aonium qui coluere, colis.

*V*uat ob id cunctos HANTERI fama per agros,
 Vuat, & æterna laude ſuperſtes eat.

IOACHIMI TYDICHII
ADMODVM REVERENDO, CLARO,
& magnifico, D. BENEDICTO ARIAE MONTANO,
Hispano, militiae Diui IACOBI strennuo defensori, Viro
omnium .disciplinarum, linguarum, & scientiarum do-
ctissimo, honorarium à Germano positum.

Splendide virtutum cultor, MONTANE, sacrarum,
HISPANI rutilans gemma decusq; soli.

Huc ades, & mentem grauioribus exue rebus,
Quas tua regali nomine cura subit.

Et cape perpetuam Pallas quam docta coronam
Mittit ab Aonijs ad tua tecta iugis.

Illam (nisi fallor) Lauro contexta virenti
Aë ternum lepidi pignus amoris habet.

Scilicet aeternos formosae vt frondis honores
Laurus habet, teneras pandit & alta comas.

Sic viret, & cælo te gloria laudibus aequat,
Gloria, quæ Diuis te facit esse parem.

Tu Pater eloquij, variæ tu gloria linguae,
Tu decus es Phæbi, Pierijque chori.

Sen libeat Graijs, aut concertare Latinis,
Dulcia vel Syrijs verba mouere modis.

Aut Hebraea suo disponere dogmata sensu,
Aut Arabum nodos enunclear graues.

Promptus es, vnde suo promanant singula cultu,
Vt fluit è sacro Pegasus vnda iugo.

Quamque

LIBER PRIMVS.

Quamque solet varijs ver pingere floribus arua,
Tot gerit immixtos lingua diserta sonos.

Nec mirum, si te multa pietate PHILIPPVS

Maximus Hispano RECTOR in orbe, colat.

Nec mirum, maiora licet tibi munera donet,

Quam sacra si sancti Militis arma geras.

Nam quod diuerso scriptura Idiomate sancta

Luceat, officio debet id omne tuo.

Vndè etiam pugnans ECCLESIA iure fatetur,

Senihil ingenio maius habere tuo.

Sed quo plura cano, mibi plura canenda supersunt,

Impar Elogijs obruor ipse tuis.

Interea meritam tenui sub carmine Laurum,

Aonij, capias, dulcis alumne iugi.

Tèque suum reducem bellax HISPANIA dignis

Laudibus, & memori semper honore colat.

Vtque tuum maneat GERMANO nomen in orbe,

Sint ea verticibus ferta parata tuis.

VENERANDO, ERVDITIONE ET

Vitæ integritate præstantissimo Viro, D. CORNELIO

CORNELII, Iuris vtriusque Licentiato, Cantori & Ca-

nonico Antuerpiano, ἀντιπολίτην, quod hanc expe-

dit sententiam, CORNELIVS CORNELI

CANTOR, VIVAT.

C 3

Cornelii

CORNELI patriæ decus & laus vnica gentis,
O bliqui rutilans stella nitorque soli.
R auca licet titubent clamose guttura vocis,
N ec fluat argutis Musula nostra sonis.
E xcipit illa tamen merita præconia vitæ,
L audatasque tui pectoris ornat opes.
I llustratque canens, doctas quàm sedulus artes
V iceris, & bifidi culumina celsa iugi.
S umma tibi teneras sectari Palladis artes
C ura fuit, magnum scire secunda DEVM.
O cia quare puer fugiens luxumq; fluentem,
R itè Meduseos es veneratus agros.
N aturaque colens operaria dona potentis,
E loquij summas es imitatus opes.
L egibus indè fori iuuenilia tempora vertens,
I mpiger ingenium iura per ampla dabas.
C orripiens celebres LICITI sermonis honores,
A equa tuis qui sunt præmia, BALDE, viris.
N il omninus sacras volitans studiosus ad aras,
T riste fori pelagus participando, canis.
O raque melliflua misces resonantia voce,
R ectoremque moues in tua vota DEVM.
V t mala depellat diris contagia bellis,
I mminuatq; suo noxia damna gregi.
V iue igitur longos, CORNELI CANTOR, in annos,
A ttingantque tui secula mille dies.
T eque sciat præsens, et quæ ventura sequetur
F ama, per instantes non peritura dies.

VENERANDO, CLARO, PRAESTANTIQUE Viro, D. IACOBO ANTHONI, Antuerpianæ Ecclesiæ Thesaurario & Canonico eximio, ἀποστόλων, cui hic sensus, IACOBVS ANTHONI
 THESAURARIVS.

Integer & nulli veterum pietate secunde,
Anthoni patriæ gloria prima tue.
Conor in excelsas calamo descendere laudes,
 O blitam capiat ne tua fama necem.
Bruma sed hybernum veluti premit algida frigus,
 Vrit & immensum vi strepitante solum.
Sic quæ Musa prius resonantia plectra ciebat,
 A lget & ingenuam lassa recusat opem.
Nil ominis celeri modulabile carmen auena,
 Tibi aruere stes sunt que datura sonos.
Hos tua dexteritas & laus tua splendida cantus,
 O bsequium virtus & tua mite iubet.
Nubila purgato fugiunt velut humida cælo,
 I gnea cum roseos Luna ministrat equos.
Te Duce, sic Pietas tetris erepta tenebris,
 Hesperium profert clarificata decus.
Excidioque soluta truci, te iaëtat alumnum
 Sponsa coruscantis sanctificata DEI.
Ardua namque iuuans diuini semina verbi,
 V ipereum forti pectore dogma fugis.
Recto distribuens sacratas ordine Gazas,

Atria

IOACHIMI TYDICHII.

A tria si præceps, sancta, ruina premat.
Ripa tuas igitur diætabat garrula laudes,
In mare dum voluet SCALDIS amœnus aquas.
Vt quæ tuum nomen, post busta voracia, viuat,
Sit tua per versus gloria nota meos.

VENERANDO, CLARISSIMO, VIR-
tuteque integerrimo Viro, D. GODEFRIDO VVESELS,
I. V. Doctore egregio, Scholastico & Canonico Antuer-
piano, nec non reuerendissimi Episcopi Antuerpi-
ensis Sigillifero, ἀποστόλων, cui hic sensus,
GODEFRIDVS VVESELIVS
DOCTOR, VIVAT.

GArgara quot segetes, quot habet Methymna racemos,
Oceanus refluis vel quot abundat aquis.
Diuite tot cultu præconia clara supersunt,
Eximijs citharæ concelebranda modis.
Fistula magnificas canat ergo garrula laudes,
Ritè tuum spargens, ó GODEFRIDE, decus.
Illecebras fugiens fallacis et ocia mundi
Dulcia, Phæbeas es veneratus opes.
Virtutemque Ducem tenero sub flore sequuntus,
Sordida vitasti castra, malumque nefas.
Vulgus & ingenuas quas odit inutile Musas,
Exul ad extremos es imitatus agros.
Sed cum transferat primæ lanuginis ætas,

Legis

L egis es ingressus Iura, viamque fori.
 I TALA frugiferos tellus quæ pandit amictus,
 V erticibus tribuit quæ diadema tuis.
 S plendeat ut flauis niteatque imposta capillis,
 D OCTORIS titulo mitra superba tuo.
 O rnat at illa tuum tali de munere nomen,
 C æsarei nōris Iura quod ampla fori.
 T urbine quas Batosq̄ iuues ut prouidus ægros,
 O fficij poscant si pia vota tui.
 R egia sic foueant igitur te numina cœli,
 V t peragas vitæ mollia fata tuæ.
 I nduat & tali virtus te candida veste,
 V iuus ut æterna laude superstes eas.
 A straque Pacificum capiant veneranda SCHOLARCHAM,
 T eque suum tollat turba pusilla Ducem.

REVERENDO IN CHRISTO PATRI,
 nobilitate generis, prudentia virtuteque clarissimo Do-
 mino, D. CAROLO A LINDEN, PARCENSIS
 monasterij, prope Louanium, Abbati,
 Musarum Mecænati munifico.

C AROLE Mecænas, & auitæ gloria vitæ,
 C AROLE saluificæ religionis honor.
 Si mea compositos belli Martisque furores
 C erneret, & placidæ Musula pacis opus.
 Tuuc forsā te digna darem, tunc laurea forsā

IOACHIMI TYDICHII

Serta forent vires exhibitura suas.
 Sed quia crudeles, quavis sub parte, tumultus
 Sentit, & armigeri castra nefanda Dei.
 Sic gemebunda tacet, dubij sic nescia finis
 Languet, & integram Musa recusat opem.
 Non secus, ac roseos Phæbus cum lucidus ignes
 Soluit, & illustri pandit ab ore diem.
 Concinit arborea dulcis Philomela sub umbra,
 Atque alias molli carmine vincit aves.
 Cum ruit horrificis furiosus nubibus imber,
 Et furit impulsas Africus inter aquas.
 Illa fugit, latebrasque petit sub montibus altis,
 Pro volucrum cantu ventus & vnda gemunt.
 Sic quæ Musa prius molli dulcedine cantus,
 Et dabat argutis dulcia plectra modis.
 Illa sub obscuris latitans sine nomine tectis,
 Dum furiosa timet prælia, mæsta filet.
 Nil ominis laudum præconia clara tuarum,
 Lassa licet titubet, dicere Musa studet.
 CAROLE, te nemo longis prudentior annis,
 Nemo toga maior iusticiaque fuit.
 Nam tibi præclaras culto sub pectore dotes,
 Ingeniumque sagax, docta Miuerua dedit.
 Nuper ut Hispano Virtus tua prouida regno,
 Et grauitas animi splendida, visa fuit.
 Dum tua magnifico commissa negocia Regi,
 Intrepidoque grauis pectore verba dabas.

Vnde

*Vnde micans virtus, felixq̄ peritia fandi,
 Digna que maiestas cognita laude fuit.
 Adde, quòd æternas diuini nominis aras,
 Et studium veræ relligionis ames.
 Dum sacra defendis diuini dogmata cultus,
 Dogmata, per sanctos vndique sparsa patres.
 Vna tamen laus est dignissima visa relatu,
 Ingenitam certè quam propè solus habes.
 Ingenuas largis ornas quia sumptibus artes,
 Et quacunque potes parte iuuare, iuuas.
 Ergò sub immenso vigeat tua gloria mundo,
 Et tuus æterna laude feratur honos.*

REVERENDO IN CHRISTO PATRI,
 nobilitate stemmatis, Virtute, grauitateque ornatissimo
 Domino, D. IOANNI A LINDEN, monasterij
 S. Gertrudis prope Louanium Abbati,
 Mecænati Doctorum egregio.

M Agne Camænarum splendorque decusque Dearum,
 IANE nitens generis lumen amorque tui.
 Te genus, & Pietas, & honestæ gloria vitæ,
 Inclyta te virtus clara sub astra vehit.
 Te genus exornat: claræ quia nomina gentis,
 Et vetus à celebri stemma parente trahis.
 Te Pietas memoranda colit, quia lassâ iuuamen
 Inuenit, & certam te penes haurit opem.

IOACHIMI TYDICHII.

Et quia constantiq; fide studioq; fideli,
 Intrepidaq; manu dogmata prisca foues.
 Sic expulsa tuum furiosa per arma fauorem
 Sentit, & optatæ gaudia pacis habet.
 Adde, quòd ingenuas largis cum sumptibus artes,
 Cordiq; Pierio fonte rigata, colas.
 Adde, quòd afflictos varijsq; laboribus auctos,
 Et malè paupertas quos premit ægra, iuues.
 Pro quibus officijs, placidæ det mollia vitæ
 Fata tibi, summus, qui regit astra, DEVS.
 Intereà rutilis viuat tua fama sub astris,
 Notaq; per cunctos gloria clara dies.

HONORABILI, VITAE ET MORVM
 integritate præstanti VIRO, D. BARTHOLOMAEO THVR-
 LANDO, Hispano, Canonico Antuerpiano insigni.

Clare vir, Hispani non infima gloria regni,
 Stella nitens patriæ, BARTHOLOMAEE, tuæ.
 Non igitur nostræ, restant quia plurima, Musæ
 A meritis aberunt laudibus atq; tuis.
 Nam pius æternæ commercia dulcia vitæ,
 Et studium sanctæ sedulitatis amas.
 Digna q; contribuens saluantibus ocia rebus,
 Impia sollicito pectore facta fugis.
 Quinetiam teneras generosæ Palladis artes,
 Et nemus Aonium qui coluere, colis.

Porrigit

*Porrigit et largam multo cum scenore dextram,
Quos mala pauperies, & graue vexat onus.
Viuat ob id totum THVRLANDI fama per orbem,
Viuat, & adiuncta cum pietate micet.*

HONORABILI, VITAE ET FIDEI
sinceritate, doctrinaque ornatissimo VIRO. D. HENRICO
ZIBERTO à Dunghen, sacrarum literarum Doctori,
Canonico Antuerpiano egregio, ἀποστόλων.

Hanc tibi, quam cernis, Musæ posuere coronam,
Hec tibi nunc certi pignus amoris erit.

Illa (nisi fallor) Lauro contexta virenti,
Nescit ad interitum (crede) venire suum.

Respis, an teneram sumes, HEINRICE, Thalam?
Illa tuos penetrat, non bene compta, lares.

Clara quod effecit Pietas, quod candida iussit
Virtus, cumque suis laus comitata bonis.

Scilicet ingenuas studium tibi nobile Musas,
Atque DEVM semper noscere cura fuit.

Dumque iuuat varios hominum cognoscere mores,
Visa tibi subito Martia ROMA fuit.

Nobilibus quæ te studijs formauit & auxit,
Grata ferens capiti dona gradumque tuo.

Hinc ubi te studium sacras traduxit ad aras,
En graue te Canonum mergere cepit onus.

Dansque laborifera non vltima premia vite,

IOACHIMI TYDICHII

O bt ulit insignem, Scaldis ad ora, locum.

C larus ubi summa MARIAE genetricis in aula

T empla beata colens, oia vana fugis.

O rbe igitur toto resonet tua fama superstes,

R egia traducens nomen ad astra tuum.

VENERABILI, HVMANITATE, MO-
rum & vitæ splendore eximio Viro, D. ADRIANO
MALEPERTO, Hannoniensi, Canonico
Antuerpiano præstanti.

C Lare vir, & summi Mystes venerande Parentis,
HANNONICI rutilans lux, ADRIANE, soli.

N on minor es reliquis, quos Musula cantat, alumnis,

E rgò mihi merita laude vehendus eris.

T e probitas animi commendat, & omnibus ornat

D otibus ingenij, teque sub astra vehit.

T e pia Relligio veneratur & ardua virtus,

T eque suum Pietas iactat avita ducem.

T e Phœbus facundus amat, doctæque Camenæ,

T eque suum vocitat turba Nouena Patrem.

A dde, quòd oppressos grauium præ pondere rerum,

E t malè pauperies quos grauat ægra, iuues.

E rgò tuum toto memorabile nomen in æuo

F loreat, horrifonas dum mare voluet aquas.

REVE.

REVERENDO IN CHRISTO PATRI,
 pietate, vitæ, & religionis feruore integerrimo, Domino

EVERARDO BACXIO, Bruxellensi, Religiosi

Conuentus Petri Potz, intra Antuerpiam,

PRIORI sædulo.

Relligioſe PATER, fidei pie tutor auitæ,
 Et decus & priſcæ relligionis amor.

Qualiter occiduo condens iubar æquore Titan,
 Exiit aureolum, pronus ad ima, decus.

Sic tua (quod doleo) celeri pede proripit ætas,
 Teq̄ ſuum repetit terra ſupina ſenem.

Vt tamen imperium mortis crudele ferocis,
 Et fugiat rapidas nomen honosque manus.

Sictibi perpetuam Pallas hanc innuba Laurum
 Mittit ab Aonijs, ad tua templa, iugis.

Quam Pietas meruit, meruit quam prouida Virtus,
 Virtus, innumeris concomitata bonis.

Dum geris humanos, niueo ſub pectore, mores,
 Mores, magnificis pabula grata Viris.

Quos tibi conciliat candor, probitasque fidesque,
 Et grauitas tanto digna decensque viro.

Nam dolus omnis abeſt, fucum neque nutris inanem,
 Nec tua ventofus pectora faſtus alit.

Sed grauis authoritas, grauis & prudentia mentem
 Fleclit, & eſt animi ſola magiſtra tui.

Ambiat ergò tuos æterno flore capillos

Laurus, vt æterna laude ſuperſtes eas.

IOACHIMI TYDICHII.
VENERANDO, PIETATIS CANDORE,
eruditione, & mansuetudine insigni Viro, D. SIMONI
MOERS, Sacræ Theologiæ Licentiato,
Canonico Antuerpiensi.

ET tua, saluificæ Mystes venerande palestra,
Nomina sunt plectris concelebranda meis.
Quippè facit Pietas, & doctæ gratia lingue,
Vt tuus ingenti laude feratur honos.
Dum sacra defendis diuini dogmata cultus,
Dum doces ad mores astra petenda tuos.
Dum castæ pietatis opes sectaris amicas,
Dum colis ornatu templa corusca suo.
Adde tamen castos casto sub pectore mores,
Adde serenatum, sub pietate, iubar.
Et velut Aonias placidis virtutibus artes,
Iugiter & doctos promoues vsque viros.
Sic tua perpetua sint dedita tempora Lauro,
Vinat vt æterno nomen honore tuum.

VENERABILI, VITAE HONESTATE,
facundia & pietatè ornatissimo Viro, D. SEBASTIANO
BAER, Sacrarum literarum Licentiato, Plebano
& Canonico Ecclesiæ cathedralis Antuer-
piensis, Theologo disertissimo.

Tu

TVerò æterni Præco fidissime verbi,
 Ignoto viues pauper inopsque loco?
 Nec (velut emeruit Pietas) Ventura videbit
 Posteritas vitæ facta statumque tuæ?
 Absit, vt intereat vita tua fama peractæ,
 Absit, vt intereat nomen honosque tuum.
 Tu sacer ætheri, velut Oedipus, ardua verbi
 Sensa doces, linguæ non sine dote tuæ.
 Et velut ærijs resolutus nubibus imber
 Suscitatur exhaustum sole nitente solum.
 Sic tua facundæ facunda peritia linguæ
 Erigit abductos in leue dogma greges.
 Hinc vaser hæreticus rigido te sæuius angue
 Odit, amat Pietas te sed auita Ducem.
 Ergò dabit citius rutilantia sidera tellus,
 Ergò dabit citius flammens ignis aquas.
 Quàm tua Læthæe demergant nomina ripæ,
 Fluxante sit laudis fama futura tuæ.

VENERANDO, ERVDITIONIS EX-
cellentia, pietate & vitæ sinceritate ornatissimo Viro, D.
SILVESTRI PARDO, sacrarum literarum
Licentiato, Canonico Antuerpiensi
admodum sædulo.

Tquoque SILVESTRIS referens cognomina PARDI,
 Docte vir, æterna laude canendus eris.

E Nam

IOACHIMI TYDICHII

*Nam velut insequitur refugum pede Pardus anhelus,
Cernit ubi partus pignora rapta sui.*

*Festinatque celer, nulloq; mouetur ab ictu,
Dulce sui videat dum modò ventris onus.*

*Sic distracta dolis & falso pectus aritu
Raptâ, sub æterni ducis ouile Dei.*

*Quod facit excultæ diues facundia lingue,
Quod facit ingenij gratia docta tui.*

*Gratia, quæ doctas mansueti pectoris artes
Euehit, atque animi dona superba tui.*

*Nam te (fama velut loquitur) vix doctior alter,
Nec magè discretum Scaldis amœnus habet.*

*Adde quòd oppressis duræ per pondera vitæ,
Munificam præstes largiter vsq; manum.*

*Adde, quòd & doctas, doctissimus ipse, Camœnas,
Et nemo Aonium qui coluere, colas.*

*Vinat ob id victrix SILVESTRIS gloria PARDI,
Vinat & ingenij lucida fama tui.*

VENERANDO, VITAE ET MORVM
integritate, pietateque elucidato Viro, D. LAURENTIO
STERCK, collegiatæ Ecclesiæ Bruxellensis
Cantori & Canonico eximio, &c.

L AVRENTI patriæ decus & lux inçlyta stirpis,
Splendide synceræ relligionis honor.

Clara

LIBER PRIMVS.

*Clara mihi Pietas iniunxit, claraque virtus,
 Spargere naturæ splendida dona tuæ.
 Musa sed immensum nescit tolerare laborem,
 Nam grauat ingenium laus tua clara meum.
 Scilicet ingenuas sectatus Apollinis artes,
 Prima Deum semper noscere cura fuit.
 Et fidei sincera colens mysteria sanctæ,
 Sedulus æternas es veneratus opes.
 Donec honoratas Christi conductus ad aras,
 Dulce Deo lepida fundis ab arte melos.
 Surgit vbi magni prænobilis aula PHILIPPI,
 Aula BRABANTINO nobilitata solo.
 Munus ibi digni CANTORIS nobile tractans,
 Porrigis irato thura precesque Deo.
 Pauperibus largam largo cum sænore dextram,
 Dona que dans miseris non periunda Viris.
 Pro quibus officijs, magnus tibi Rector Olympi
 Cælestis tribnat gaudia vera poli.
 Interea æternam, duce me, tua gloria famam
 Seruet, vt æterna laude superstes agas.*

VENERABILI, PIETATE, MORVM-
que comitate insigni, D. ANDREAE MANRICO, Cano-
nico Antuerpiano præstanti, &c.

N Il minus æterno, MANRICE verende, sub æuo,
 Versibus his vines atque superstes eris.

IOACHIMI TYDICHII

Nam genus & Pietas, & honesta gratia formæ,
 Et pia te probitas alta sub astra vehit.
 Qualiter auricomo flos intemeratus in horto,
 Gramineum dulci complet odore solum.
 Sic roseo vernas formosæ flore inuenta,
 Illustri iuuenis corpore, mente senex.
 Hoc faciunt niuei, culto sub pectore, mores,
 Et probitas, animi candida signa tui.
 Pergè modò recta, quò te vocat ardua virtus,
 Ingenij pereant ne bona tanta tui.
 Sic tua laus seros olim mansura per annos
 Viuet, & insigni laude perennis erit.

VENERANDO, RELIGIOSO, ERV.
 ditione pietateque eximio, D. IOANNI SMEYERIO,
 Diui Bernhardi alumno, & Priori in Heusden, &c.

SMEYERI Clarij non vltima gloria fontis,
 HEVSDIACAE Rector, IANE verende, domus.
 Tu quoq; perpetuo celebrari dignus honore,
 Et memori semper laude vehendus eris.
 Solertis peragis qui munia digna PRIORIS,
 Officij præstans debita iura tui.
 Dum geris atrato niueam sub tegmine vestem,
 Votaque Bernhardi dum Patris alma colis.
 Vota, quibus mores habitu candente serenos,
 Puraque sinceri pectoris acta probas.

Vota,

LIBER PRIMVS.

Vota, quibus nigra terrenos veste furores,

Et fugis humani gaudia vana soli.

Vota, quibus prauos animi constringere motus,

Et rabiem forti frangere corde soles.

At quia Laurigeros adamasque colisque Poëtas,

Ritè fauens doctis, doctus & ipse, viris.

Sic, duce me, viuat tua gloria sparsa per orbem,

Gloria, per seros non moritura dies.

VENERANDO, RELIGIOSO, PIETA-

tisque cultori egregio, D. IOANNI LATOMO,

in Throno Priori optimo.

L ATOME Piëridum fautorque decusque Dearum,

BERNHARDI Præses, IANE, verende Patris.

Gloria perpetuo cingat tua tempora cultu,

Ambiat & crines Laurus amena tuos.

Qui placidos nutris docto sub pectore mores,

Et geris ornatu corda serena pio.

Qui velut ingenuas veneratus Apollinis artes,

Semper & Aönias es imitatus opes.

Sic adamas doctas, docto feruore, Camænas,

Sic nemus Aönium qui coluere, colis.

Viue THRONI Pylios igitur PRIOR optime mensēs,

Et capiant summi te pia regna throni.

IOACHIMI TYDICHII
VENERABILI, INGENII FELICITATE
te doctrinaque exulto, D. GASPARO OLTHOVIO,
Canonico Antuerpiensi.

Hanc GASPARE tuis Pallas generosa coronam
Addit, & hanc Laurum donat amica comis.
Ut fiet internæ signum inuiolabile mentis,
Et referat Vatis corda serena tui.
Qui procul Arctōo peregrinus sidere natus,
Ingenij sensit ditia dona tui.
Dona, quibus pascis veræ pietatis alumnos,
Dulce quibus nomen saxea Testa dedit.
Ergo tuo pergas posthac incumbere vati,
Sisque memor, socium vatis ad astra trahi.

VENERABILI, EGREGIOQUE PIE-
tatis cultori, D. PETRO GVALTHERO, in Antuerpi-
ensi Ecclesia cathedrali Præsbytero, amico suo.

PETRE mihi reliquos inter memorande sodales,
Hoc tibi synceri pignus amoris habe.
Qui velut es fidei non vilis alumnus auitæ,
Et patrium forti pectore dogma colis.
Sic sincera geris vano sine pectora furo,
Sic tua mens rigida fraude doloque caret:
Ergo velut virides expandit sylua racemos,
Sic, GVALTERE, tuum nomen in orbe micet.

FINIS LIBRI PRIMI.

